

عنوان مقاله:

بن مایه های تفسیری - کلامی امامت در قصص قرآن در کلام شیخ مفید

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 13، شماره 20 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محسن دیمه کار - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه فردوسی مشهد

محمدحسن رستمی - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

حسن نقی زاده - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

سیدمحمد امام زاده - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

جستار حاضر می کوشد تا بن مایه های تفسیری - کلامی امامت را در قصص قرآن از منظر شیخ مفید بررسی و تبیین نماید. بررسی ها در میراث علمی شیخ مفید نشان می دهد که اعلم بودن، صدور معجزه، عصمت و محدث بودن از مهم ترین بن مایه های کلامی در حوزه شرایط و لوازم امامت در قصص قرآن است و از سوی دیگر پنهانی بودن ولادت امام عصر بالا، تصدی مقام امامت در کودکی، غیر عادی نبودن غیبت، طول عمر امام عصر، عدم تعارض حدیث من مات و هو لا یعرف امام زمانه مات میتة جاهلیة با غیبت امام، استمرار نیاز به امام در حال غیبت نیز از مهم ترین بن مایه های کلامی در حوزه مسایل تخصصی مهدویت در قصص قرآن از نگاه شیخ مفید است. بررسی شبهه انحصار معجزه به انبیا نیز از دیگر مباحث این نوشتار است

کلمات کلیدی:

قصص قرآن، امامت، شیخ مفید، استنباط کلامی و تفسیر کلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795123>

